

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Atılım'ı yaymak, onu gözbebeği gibi korumak her komünistin ve sem-patizanın kutsal görevidir!

Yaş günü

«Atılım» yaşını doldurdu. Bir yıl neki? Gene de, bütün zorlukları yene yene, sağlam bir gelişme içindedir. «Atılım» memleketin politik yaşamında, işçi sınıfının, yığınların savaşında yerini adım adım alıyor. Aranıyor, seviliyor, yayılıyor. Ulusal bağımsızlık, demokrasi, köklü oluşumlar için sokaklarda gösteri yürüyüşlerine çıkanların savaş bayrağı oluyor.

Atılım'ın gelişmesi, TKP'nin güttüğü politikanın doğruluğunu, onun gittikçe oluştuğunu, güçlendiğini gösterir. «Atılım», partimizin zor bir döneminde çıkmaya başladı. Partiyi yeni savaş çizgisine oturtmak gerekti. TKP dönüşümler yapıyor. Fabrikalarda, her yerde örgütlenmeye, geniş yığınlarla bağlanmaya çalışıyor. Temel örgütler, komiteler kuruyor. İşçi-köylü bağlaşıklığı, ilerici güçlerin, örgütlerin dayanışması, birliği ancak bu yolla, temel örgütler kanalıyla sağlam temellere oturtulabilir. Bu, zor, çetin, uzun bir savaştır.

Lenin, komünist gazetesinin rolünü, yerini, görevini kesin çizgileriyle belirlemiştir. Böylesi bir gazete hem kolektif propagandacı, ajitatör, hem kolektif örgütçüdür. Bu gerçeği, «Atılım»'ın bir yılı bir kez daha doğrulamıştır. «Atılım», komünistlerin elinde keskin, güçlü bir silâhtır!

Atılım'ı yaymak, onu göz bebeği gibi korumak her komünistin ve sempatizanın kutsal görevidir. Gazeteyi her yandan desteklemek gerek. Fabrikalarda, okullarda, fakültelerde, mahallelerde, köyde, kentte, her yerde olup bitenleri, yığınların direnişlerini, eylemlerini, bu haberleri gazeteyle ulaştırmak gerek. İşçi grevleri zincirleme gidiyor. Öğrenci direnişleri gelişiyor. Bunları bir savaş yatağında birleştirmekte TKP'nin yazılı, sözlü yayın organları, gazete ve radyoları önemli rol oynuyor. Bunlara büyük sorumluluklar düşüyor.

Bugün işçi sınıfının birliğini sağlamak, sendikalarda bölünmüşlüğü kaldırmak, dayanışmayı sağlamak savaşta başta geliyor. İşbirlikçi burjuvazinin faşist saldırılarına ancak bu yolla karşı durulur.

«Atılım» bu savaştan ak yüzle çıkacaktır!

TKP kalıcıdır!

Dost, düşman gözlerini TKP'nin üzerine çevirdi. Dostlarımız, TKP'nin savaşlardaki somut gelişmelerini, dar boğazları aşı aşı ilerlediğini gördükçe seviniyor. Biz de bunu görmekle kıvanç duyuyoruz. Düşmanlarımız, bu gelişmelere dış biliyor ve saldıyor. Ne varki, burjuvazi, yeminli düşmanlarımız artık «TKP yoktur» demiyor. Gerici basın hamurdanıyor. Ve, holdinglere, bankalara, yabancı tekellere dayanan işbirlikçi burjuvazinin organı gazeteler, kendilerinin, yerli-yabancı patronlarının 55 yıl boyunca TKP'ne yağdırdıkları tükürükleri yalıyorlar. Örneğin, «Son Havadis» gazetesi: «Türkiye'de en eski parti Türkiye Komünist Partisi'dir. En kalıcı parti de gene TKP» diye yazdı. Bu tanıma, eski söylediklerini geri almak, gelişigüzel bir çıkış değildir.

Burjuvazi, azılı gerici çevreler, Ankara hükümetleri yarım yüzyıl boyunca, TKP'ne barbarca saldırdılar. Kanlı terör yürüttüler. M. Suphi'leri, Merkez Komitesi üyelerini denize döktüler. Yasakların yasaklarını koydular. Komünist avcılığı, tutuklamalar, işkenceler, yargılamalar, kürek cezaları, komünistlerin ayaklarına vurulan prangalarla zincirleme sürüp gitti. Binlerce komünist, Türkiye işçi sınıfının, halkımızın en yiğit oğulları, kızları emekçi yığınların, proletaryanın kurtuluşu uğrunda, demokrasi, sosyal kurtuluş ve sosyalizm uğrunda can vermiştir. TKP, varlığını en çetin sınıf savaşları süreci içinde kazanmıştır.

TKP kalıcıdır. Çünkü, Türkiye'de toplumun en devrimci gücü olan işçi sınıfının partisidir. Onun savaşkan öncü kofudur. TKP, yepyeni tip bir partidir. Ulusal kurtuluş savaşının ateşleri içinde doğmuştur. Ulusal bağımsızlık için sürekli savaş içindedir. Ulusatdır! TKP, Marksçı-Leninci ilkelere dayanıyor. Elindeki savaş silâhi budur. Proleter enternasyonalizmine bağlıdır. Varlığı boyunca bu yolda savaşmıştır.

TKP, iki ateş boyunda savaşagelmıştır. Hem burjuvaziye karşı, hem portiyeye sızan burjuva akımlarına; Likidatörlerle, yabancı ideolojilere, bozgunculara, polis ajanlarına karşı savaş vermiş, bunu sürdürüyor. TKP, işçi sınıfının birliği için sürekli direnir gidiyor. TKP, fabrikalarda, işyerlerinde, emekçi yığınların içinde, ilerici güçler arasında, üniversitelerde, kırsalalarda, bürolarda, her yerde öbek öbek örgütlenme savaşını yürütüyor. Böylesi bağlarla, komitelerle, hücrelerle, işçi sınıfının, yığınların savaşmaları içinde yoğunlaşarak yoğunlaşarak halkla kaynaşarak. Kalıcılığı böylesi bir savaşla yaşıyor. Nerede grev ve hareket varsa komünistlerin yeri orasıdır. Komünist Partisi ilerici, yurtsever gençliğin yanındadır. Onun savaşlarına yön veriyor. TKP, köylü yığınlarının yanındadır. İşçi-köylü devrimci bağlaşıklığı için savaşıyor.

TKP, bütün ilerici, demokratik, anti-emperyalist güçlerin Ulusal Demokratik Cephe kurlmaları uğrunda var gücünü, olanaklarını harcıyor. TKP, gerçek demokratik bir düzen, halktan yana bir hükümet için savaşıyor. Bu savaş platformu, programını halkımıza açıklamış bulunuyor. Bu savaş programının bütün ilerici güçlere, örgütlere mal olması yolunda çaba gösteriyor.

TKP'nin kalıcı oluşu böylesi somut bir savaş temeline dayanıyor.

Anti-komünizm curcunası

AP, CGP, MHP gibi inili ufaklı partiler, anti-komünist «Güçlü bir hükümet», halka karşı sağcı bir ihanet cephesi oluşturmak istediklerini açıkladılar. Bu partilerin örgütlediği, beslediği faşist komandolar, ortalığa terör saçıyor. Türkeş'in partisi bir kurultay düzenledi. Buna AP'li, DP'li sayırlar da geldi. Turancılık, Kızılmacılık yaygaraları koparıldı. «Büyük, yüz milyonluk Türkiye»den söz edildi. Anti-komünizm histerisine yeni bir hız verildi.

İşbirlikçi burjuvazi, anti-komünizmi körüklemekle yoksul halk yığınlarını karandı-

lık içinde, azılı sömürü ve terör koşulları altında tutmak istiyor. TKP, komünistler, ötedenberi burjuva hükümetlerinin bu anti-komünizm terörüne, kıyım ve kırım eylemlerine hedef olmuşlardır. TKP, işçi sınıfının birliğini sağlamak, sosyal, ekonomik, politik köklü dönüşümler yapmak, ülkemizi emperyalizmin boyunduruğundan kurtarmak amacını güden bir savaş yürütüyor. Böylesi bir savaştan korktuğu için burjuvazi ve hükümetleri, anti-komünizmin, terörün sivri ucunu daima TKP'ye, komünistlere yöneltmişlerdir.

(Devamı 2. sayfa)

Kapitalizmin genel bunalım süreci

Batı Alman Başbakanı Schmidt, Amerika gezisinde bir dergiye verdiği de-
meçte, dünya ekonomik bunalımının
başlamış olduğunu, bunalımın gittikçe
derinleştiğini, söyledi. Hemen ekliyelim
ki, Schmidt'in dünyası kapitalist dünya-
dır. Derinleşiyor dediği bunalım da, ka-
pitalizmin bunalımıdır.

Sosyalist ülkeler bunalım sözcüğüne
tamamen yabancıdır. Sosyalizmin genel
gelişme yasallıklarına göre hızla ve dü-
zenli bir biçimde gelişmektedirler. Geliş-
me tempoları, çoğu sosyalist ülkede nü-
fus artışı hızını aştığından bu ülkelerde
işçi sıkıntısı çekilmektedir. Komşumuz
sosyalist Bulgaristan iş gücü sıkıntısı çe-
ken ülkeler arasındadır. Türkiye gibi do-
ğal kaynakları zengin bir ülkenin burju-
vazisi iş gücü fazlasını satacak yer an-
ıyor, bunun için Libya'nın, İran'ın bile

kapılarını açıyor. Bulgaristan'daki gür
gelişme, sosyalizmin gücünü gösteriyor.

Ne var ki, kapitalizmde bunalımın de-
rinleşmesi, emekçi halkın zararına, bü-
yük tekellerin yararına oluyor. En son
petrol bunalımından büyük petrol tekell-
erinin açıktan milyarlar vurduğu, emek-
çi yığınlarını, daha da talan ettiği mey-
dana çıktı. Kapitalist ekonominin her
alanında bu böyledir. Burjuva demokra-
sisinin temel ilkesi, büyük sermayeye
alabildiğine sömürü özgürlüğü sağla-
maktır. Ulusal geliri yaratan işçi sınıfı,
emekçi halktır. Ama ulusal gelirden en
az pay alan yine onlardır. Büyük tekell-
er ulusal gelire el koymuşlardır. Buna-
lım artıkça, enflasyon hızlandıkça, büyük
burjuvazinin ulusal gelire el koyma sü-
reci de hızlanıyor.

Enflasyon, bunalımlar kapitalist düze-

nin ayrılmaz eşidir. Kapitalist düzen kal-
dıkça bunalımları da sürüp gidecektir.
Ne var ki, kapitalizmin bunalımlarla
emekçileri talan etmek olanakları da sı-
nırsız değildir. Bunalımların bir de sö-
mürüye karşı emekçi yığınlarında yarattığı
devrimci tepkisi vardır. Burjuvazinin en
büyük korkusu da bu tepkidir.

Birleşik Amerika Cumhurbaşkanı Ford'un
«en büyük düşmamımız enflasyondur»
demesi boşuna değildir.

Türkiye'deki bunalım, emperyalizmin
bunalımlarının bir uzantısıdır. Türkiye'nin
bunalımlardan kurtulabilmesi için
ulusal, anti-emperyalist bir politika dü-
zeyine girmesi şarttır. TKP işçi sınıfının,
emekçi halkın bugünkü aşamadaki sa-
vaşını programlaştıran ve bu programı
Marksist-Leninist ilkelere oturtan tek
partidir.

Anti-komünizm curcunası

(1. sayfadan devam)

Anti-komünizmin temelinde anti-Soyve-
tizm yatar. Bu gerici ideoloji, oportü-
nizmle, enternasyonalizme düşman refor-
mizmle, burjuva milliyetçiliği ve ırkçılıkla
sıkışıkya bağlıdır. Burjuvazi, bunların
yardımıyla emekçileri ulusal ve sosyal
kurtuluş savaşımından saptırmaya çalışı-
yor. Bu nedenle, TKP'nin burjuva milli-
yetçiliğine, Maocu, Traçkist, Kıvılcımcı
denilen sapık akımlara karşı yürütmekte
olduğu ardıcıl savaşın çok büyük bir
önem vardır.

Anti-komünizm, NATO'culuk politika-
sından ayrılmaz. TKP, komünistler buna
karşı öteden beri, bütün olanaklarıyla
savaşa gelmiştir. NATO ve CENTO'culuk,
halkımızın ocağına incir ağacı dikmiştir.
Anti-komünizm militarizmle bağlıdır.
Sancılar, cuntacı, faşist eğilimli gene-
raller, grevci işçilere, yurtsever öğrenci-
lere karşı hem panzerleri-zırhlı araçları,
hem anti-komünizm silahını kullanıyor.

TKP, böylesi bir saldırıya karşı savaşa-
ta, işçi sınıfının birliğini sağlamak ey-
lemlerine, onun güçlendirilmesine tarih-
sel bir önem veriyor. İşçi sınıfının birliği,
örgütlülüğü, ulusal ve uluslararası da-
yanışması, anti-komünizme karşı en güc-
lü bir panzehirdir. Sosyalist ülkelerin
ulaştıkları büyük başarıları, Leninci ba-
rış politikasının olumlu, önemli sonuçla-
rını halk yığınları arasında yaymak, anti-
komünizme karşı etkili bir savaş yöntemi-
dir. Böylesi bir savaş, sosyalist ülkeleri
yaymak yolunda önemli bir etkidir. Ko-
münistlerin, sosyalizm gerçeğini halk
arasında yaymakta günden güne daha
çok başarı kazandıklarını veriler, olaylar
gösteriyor.

Atılım'ı her yandan desteklemek gerek. Fabrikalarda, okullarda, fakültelerde, mahallelerde, köyde, kentte, her yerde olup bitenleri, yığınların direnişlerini, eylemlerini, bu haberleri gazeteye ulaştırmak gerek.

Süregelen enflasyon

Kodaman burjuvazinin çeyrek yüzyıldır izlediği enflasyon politikası, geniş halk
yığınlarını açıktan talan etme politikasıdır. TKP, bu politikayı kamuoyuna açıklamış
ve halkın geniş katmanlarını pahalılığa, sömürü ve soyguna karşı sürekli savaşa
çağırmıştır. Enflasyon, emekçi yığınları, dar gelirli katmanları eziyor, büyük serma-
yeye, kasırga kollar sağlıyor. Koçları, yerli, yabancı tekelleri, holdingleri, OYAK'ları
daha da zengin ediyor. Burjuva hükümetleri bu politikayı halka karşı uyguluyor.

Büyük burjuvazi, militarist klik memleketi emperyalizmin harpçi bloklarına, NATO
ve SENTO'lara bağladı. Ekonominin, devlet bütçesinin 30 yıldır böylesi bir politi-
kaya göre ayarlanması sonucu karşılıksız kâğıt para bolluğu, enflasyon, pahalılık,
işsizlik, yoksulluk görülmemiş ölçüler aldı. Gelip geçen NATO'cu hükümetler, özel-
likle 12 Mart'tan bu yana, enflasyonu körüklemişlerdir. Bu yüzden Türkiye bugün
enflasyonun hızı ve pahalılık bakımından dünyada ikincidir.

TKP, komünistler enflasyona, pahalılığa, işsizliğe, yoksulluğa karşı işçi sınıfının,
geniş halk yığınlarının yürütegedikleri savaşın ön sıralarında yer almış ve almakta-
dırlar. TKP'nin bildirilerinde, yazılı ve sözlü yayınlarında enflasyonla, pahalılıkla sa-
vaşa, işçi sınıfının, emekçi yığınlarının yaşam haklarını genişletme savaşımına her
zaman büyük önem verilmiştir. TKP, halkımızın sömürden, terörden kurtulmasını,
yurdunun efendisi olmasını, memleketimizde ileri demokratik bir düzen kurulmasını
programının temel taşı yapmıştır. NATO'culuk politikasına, zincirleme gelen vergi-
lere, zamlara, tekellerin talonlarına en çok karşı çıkan partinin TKP olduğu tarihsel
bir gerçektir. Ve TKP'nin savaşını desteklemek, yurtsever, ilerici güçler, örgütler, halk
yığınları için ulusal bir ödevdir.

Geniş halk yığınlarının yaşamı bir cehennemdir. 29 milyon yurttaşımızın aylık ge-
liri 1.200 liranın altındadır. Bir kilo kuru fasulye 15 lira, bitkisel yağlar 25-30 lira
arasındadır. Ekmek fiyatı 11 yılda % 580 oranında yükselmiştir. Odun, kömür ateş
pahasına. İrmak hükümeti bir yandan baskıyı, öte yandan askersel masrafları % 54
oranında arttırdı. Kıbrıs serüvenine, NATO harcamalarına milyarların ayrılması, en-
flasyonu, pahalılığı daha da şiddetlendirecektir.

İşçi sınıfı bu yıkım politikasına karşı savaşıyor. İşçi grevlerini desteklemek bütün
ilerici güçlerin boynunun barıdır. TKP, işçi sınıfının birliğini sağlamak, güçlendir-
mek için elinden gelen her çabayı göstermektedir. İşçi sınıfının birliğini güçlendir-
mek, halkımızın bugünkü sömürü düzenine, kapitalizmin, emperyalizmin bütün kötü-
lüklerine karşı verdiği savaşını güçlendirmek demektir.

Sınıf savaşında öğretmenlerin yeri

Öğretmenlerin hemen de hepsi halktan gelmez. Kimileri işçi, köylü kökenlidir. Kimileri de küçük memur, zanaatçı veya esnaf çocuğudur. Emekçi halkın bağından çıkan bu aydınlar, görevleri nedeniyle halka yakındır. İşçinin, köylünün arasında çalışır ve yaşarlar. Dargelirli yurttaşlardır. Emekçi yığınları tanıyan, onlarla en çok koynaşan, dertlerini kendilerine dert edinen aydınlar öğretmenlerdir.

Bu gerçeği çok iyi bilen işbirlikçi burjuvazi ve özellikle gerici çevreler, ilerici öğretmenlere diz çöktürmek, olamazsa yıldırma için her çareye başvuruyorlar. Ne var ki, dünyanın birçok ülkelerinde ve övünerek söyleyelim, yurdumuzda da öğretmenlerin çoğunluğu hep ilerici fikirlerin, akımların, eylemlerin yanında yer almıştır. Çeşitli ülkelerin devrim tarihlerine baksak komünist partilerinin önde gelen militanları arasında öğretmenlerin seçkin bir yeri olduğunu görürüz. Nettekim Türkiye Komünist Partisi'nin kurucularından biri ve ilk genel sekreteri olan Etem Nejat yoldaş da bir öğretmendi.

Memleketimizde özellikle AP hükümetleri zamanında ve 12 Mart döneminde öğretmenlere karşı sürekli ve sistemli bir baskı politikası uygulandı, kıyımından başlayarak öldürmeye kadar açık ve sinsi her araç kullanıldı. 14 Ekim seçimlerinden sonra bu terör politikasında bir hafifleme görülmüş olsa da, İsmak Hükümeti dayatılaberi gerici çevrelerin, faşist komandoların öğretmenlere saldırısı yeniden yoğunlaştı, kıyım eylemleri tekrar hortladı.

Terör döneminin geriye dönmüş olması nedeniyle öğretmenler arasından yükselen protesto sesleri artıyor. Bu konuda demec verenler, yazı yazarlar, öğretmenin halk davasına hizmet etmekten, ilerici fikirlerin savunucusu olmaktan vazgeçmeyeceğini belirtiyorlar. Bununla birlikte «öğretmen sınıf savaşına karışmamalı» sözleri de ileri sürülüyor. Bu öğütün havada kalacağı açıktır. Çünkü memleketimizde sınıf savaşı kaynayıp dururken, öğretmenin bunun dışında kalmasını istemek gerçekçiliğe aykırıdır. Öğretmen sınıf savaşından ayrı, ulusal bağımsızlık, demokrasi uğrundaki savaşın dışında düşünülemez. Öğretmen savaşın içinde, emekçi halkın yanında yer almıştır. Bu bakımdan yurtsever ilerici öğretmenlerin omuzuna düşen görev ağırdır. Öğretmenler bu görevi, işçi sınıfının savaşına, demokratik harekete katılmak, TKP'nin sözlü ve yazılı yayınlarını izlemek, parti'nin saflarında yer almakla başanıyla yerine getirebilirler.

Gençliğin direnişi

İlerici, devrimci gençlere karşı saldırılar, baskınlar, provokasyonlar yurt ölçüsünde aldı, yürüdü. Ankara, İstanbul, İzmir, Erzurum, Konya, Trabzon'da, her yerde faşist komandoların, polisin saldırıları sürüp gidiyor. Bu saldırılarda bir işçi, bir de öğrenci genç öldürüldü, onlarca genç yaralandı. Polis yüzlerce genç tutuklandı. Emperyalizmin ajanları, ilerici, devrimci hareketli arkadaşan vurmak için en sinsi saldırılarını yine gençliğe karşı yönelttiler. Amaçları, bir yandan ahu yıldırma, devrimci hareketten yalıtma, yeni provokasyonlara konu yapmak, öte yandan halkımızın gözlerini ülkemizin temel sorunlarından başka yana çekmektir. Devrimci gençlik bu saldırılara var gücüyle karşı koymaktadır.

Öğrenci gençlik emperyalizme, sömürgeci sınıflara yaranayan bugünkü eğitim sisteminin kaldırılmasını istiyor. O, ulusal, demokratik ve halkçı bir eğitim sisteminin kurulması, üniversitelere özerk-

lik tanınması, üniversite öğrencilerine yönetime geniş ölçüde katılma hakkının tanınması, yurtlarda yaşam koşullarının iyileştirilmesi, kitap vurgunculuğunun önlenmesi ve faşist komando saldırılarına son verilmesi için savaşıyor.

Öğrenci gençlik bu savaşında yalnız değildir. O, işçi sınıfının, tüm devrimci kuruluşların desteğine dayanır. İşçi sınıfı ve devrimci kuruluşlar ilerici öğrenci gençliğin haklı savaşını destekliyor. 14 devrimci sendikadan yayımladıkları ortak bildiri bu bakımdan ilginçtir. Bildiride: «Biz devrimci sendikalar olarak faşistlerin üniversitelerde ve iş yerlerinde giriştikleri kanlı saldırılara karşı devrimci gençlikle işçi sınıfımızın kurtuluşu doğrultusunda omuz omuza kararlı tutum ve direnişi göstereceğimizi halkımıza duyururuz» deniliyor.

Bugün devrimci gençler, öğrenciler gericiilerin gençlik hareketini parçalamak, işçi sınıfından koparmak için giriş-

TKP nin SESİ

Gerçeğin sesidir.
Her Perşembe akşamı
Orta Avrupa saatiyle
21,30 da
orta dalga 908 m. den
dinliyebilirsiniz.

TKP nin SESİ

Her Pazar ve Salı sabahı
da
Orta Avrupa saatiyle 9.10
da
Türkiye saatiyle 10.10 da
kısa dalga 31,5 ve 48,5 m.
den
dinliyebilirsiniz.

İşçi sınıfı, gerici egemen çevrelerin partilerini bir daha iktidarda görmek istemiyor. İşçiden yana, yani demokrasiden, özgürlükten yana, anti-emperyalist bir hükümet istiyor, bunun kavgasını veriyor. Bu kavgada her yurtsever yerini almalıdır!

tiği provokasyonlara düşmemek çizgisini tutmuştur. Geçmişin acı deneylerinden kendisine ders çıkarmıştır. O, anti-emperyalist ve demokratik haklardan yana politik bir savaş yürütmektedir. İlerici öğrenci gençlik, halkımızın kurtuluşunu ve kendi özel sorunlarının çözümünü, savaşta işçi sınıfının yanında yer almakta görüyor. Son öğrenci direnişlerinin en önemli yanı, memleketin bağımsızlığı, demokrasi, ilerilik uğrundaki savaşta başanın ancak işçi hareketiyle sınırsız bağlanmakla elde edilebileceğini ilerici gençliğin kavramış, bunu somut eylemleriyle göstermeye başlamış olmasıdır.

Türkiye Komünist Partisi, emperyalizme, işbirlikçi burjuvazinin uyguladığı kanlı teröre karşı savaşta, yurtsever gençliği her zaman savunmuştur. TKP, bu gençliğin memleket çöplüğü örgütlenmesi için elinden geleni yapacaktır. Bu gençlik halkımızın geleceğidir!

TKP YAYINLARI

- TÜRKİYE OLAYLARI (Ş. Üstünel)
- SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİNİN PROGRAMI
- LENİN'in 100. YILDÖNÜMÜ-SBKP'nin XXIV. KONGRESİ SSCB'nin 50. YILI (L. I. Brejnev)
- NAZIM HIKMET, BÜTÜN ESERLERİ (8 cilt çıkmıştır)

Sılaya dönüş

Yurt dışında çalışan işçilerimiz, elbette ki memleketten kendi istekleriyle ayrılmadılar. İşsizlik, geçim sıkıntısı, umutsuzluk kovdu onları yurttan-yuvadan. Ne garip şey, sılaya dönüşleri de kendi istekleriyle olmuyor. Bu defa «dost hükümetler», patronlar, polisler kovuyor işçilerimizi. Kısa çalışma süresi, altı yıllık oturma izninin bir yıla indirilmesi, izinli gidenlerin yeniden işe alınmaması gibi baskı yöntemlerinin sivri ucu en fazla Türk işçilerine yöneltiliyor.

Bütün bunlar olup biterken, Ankara'da hükümet adamları «Dost Federal hükümetle temas halindeyiz, Türk işçilerine ayrıcalık tanınmasını sağlayacağız» diye demeçler veriyor. Halil Tunç gibi sarı sendikacılar da «Olmaz öyle rezalet» diye yalnız palavra savurmakla vakit geçiriyorlar.

Görünen köy kılavuz istemez, denir ya,

bu iş de öyle. Beş-on yıldır ekmeğini yabancı ülkelerde kazanan işçilerimize bu kapı da kapanıyor. Şimdi yüzer veya biter, yarın öbür gün ise yığın halinde yurda dönmeleri kaçınılmaz bir şey. Bu durumda her işçi, doğal olarak: «Bu gurbetçiliğin kazancı ne oldu?» diye kendi kendine soracaktır. Kimisi biriktirdiği birkaç kuruşu, bazısı eğer başara-bildiyse-öğrendiği yeni mesleği, zanaatı düşünecek. Memlekete dönünce bir iş bulma planları yapacak. Ama işçilerimiz şunu da biliyor ki, Türkiye'de artık, ancak büyük parayla iş yapılabilir; iş bulmak, hele iyice bir iş bulmak ise, neredeyse piyango işi.

Hal böyle olunca, yabancı ülkelerden dönen ve dönecek olan işçilerimizin durumu hiç te parlak olmayacak. Sürekli iş bulamamak, her an adaletsizliklerle karşı karşıya kalmak işçilerimizi savaşa,

sınıf savaşına zorlayacak. Ve gurbette edindikleri deneyleri bir daha yaklayacaklar. Ve şu görüşe varacaklar: «Yıllarca çalıştığımız yabancı ülkelerde işçilerin büyük bir güç olduğunu gördük. Bunu da her şeyden önce örgütlenmiş, sınıksız birleşmiş olmaya borçludurlar. Bu örgütler, özellikle komünist partileri işçinin hakkını aramakta, işçi sınıfının memleket yönetiminde söz sahibi olması için savaş yürütmektedirler. Demek ki biz gerçek sendikalarda, ilerici, devrimci partilerde birleşir ve savaşırsak hem hakkımızı alabilir, hem memleket yönetiminde söz sahibi olabiliriz» diye düşüneceklerdir. İşçilerin kurtuluş yolu sınıf savaşından geçer ve gurbette çalışan işçilerimiz bunu deneyleriyle öğrenmişlerdir.

Orman köylüleri

Yurdumuzda ormanlar azalırken işsizler, açlar ordusu durmadan artıyor. Bu ordunun ezici çoğunluğunu köy emekçileri, tarım işçileri oluşturuyor. Ve özellikle orman köylüleri, orman işçileri. Türkiye Komünist Partisi, I. Kongresinden başlayarak, köklü bir toprak reformu gereğini savunagelmıştır. Değişik ilferde köylü eylemleri yıl boyunca daha da yoğunlaşmıştır. Ankara'da «Düzenli orman cıvık yönünden orman-köy ilişkileri» konulu teknik bir kongre düzenlendi. İleri

sürülen veriler ve öneriler komünistlerin ardıcıl olarak üzerinde durduğu, çözümünü için savaştığı bu sorunun güncüllüğünü bir daha ortaya koyuyor.

16 bin orman köyünde bugün 8 milyondan fazla nüfus barınıyor. Tümü topraksız. Bunlardan 3 milyonu tam işsiz. On binlerce orman köylüsü hapislerde. Toprak için orman yaktı, diye. Ama, o toprağa yerleşen ağacın yakasına yapışan yok. Demirel Hükümeti «orman köylülerini kalkındıracağız» dedi. Amerika'dan,

Dünya Bankası'ndan milyonlarca liralık kredi aldı. Bu paralarla Demirel kardeşler kalkındı: Kurdukları OR-MA şirketine emperyalist tekeller ortak oldu. Orman köylülerini, hızaracıları, baltaacıları 114 kuruş gündelikle çalıştırıyorlar. 30 gr. et parasına ... Ve orman köylüsü açlıkla, işsizlikle boğuşurken, OR-MA gibi, OYAK gibi holdinglerde palazlanan milyonerler Hilton Otellerinde 4-5 milyon liraya patlayan düğünlerde karşılıklı göbek atıyor. İşçilerimizin, köylülerimizin alın terini viski olarak içiyorlar.

Öte yandan, yoksul köylünün: «Hükümet toprak reformu yapmadı, biz yapacağız!» haykırışlarını jandarma, komando baskınlarıyla, süngüyle bastırmaya çalışıyorlar.

Orman köylülerinin sorunları, tüm topraksız ve az topraklı köy emekçilerinin sorunundan ayrılmaz. Bu köklü sorun ancak, yığınların savaşıyla, köklü bir toprak reformuyla çözümlenebilir.

Bu çözüm yolu TKP'nin 5 Ekim 1974 tezlerinde apaçık belirtiliyor. Bunu ancak, faşist yasalara, baskı-teröre göğüs vere vere savaşımlı sürdüren işçi sınıfı başta olmak üzere köy emekçilerinin, yurtsever devrimci öğretmenlerin, aydınların, subayların, gençlerin oluşturacağı anti-emperyalist, halktan yana bir hükümet gerçekleştirebilir.

TKP böyle bir hükümetin iş başına gelmesi için demokratik özgürlükler ortamının yaratılması uğrunda vargüçüyle savaşıyor.

Demokratik haklar için savaş

İşbirlikçi burjuvazi işçi sınıfının bilinçlenmesinden, örgütlenmesinden korkuyor. Demokratik hak ve özgürlüklere durmadan saldırıyor. Bu saldırılar yalnız ordu, toplum polisi, faşist komandolar eliyle yapılmıyor. Erimler, Talûlar gibi İrmak hükümeti de gerici tasarılar hazırlıyor.

İşçileri Bakanlığı, hazırlanan gösteri ve toplantı yürüyüşleri tasarısını gerici, faşist maddelerle dolduruyor. Anayasa Mahkemesi, bundan önce işçi sınıfının, geniş emekçi yığınlarının direnişleri sonucu bu anti-demokratik yasanın bazı maddelerini iptal etmişti. TKP, bu kampanyaya aktif eylemsel katıldı, sözlü ve yazılı yayınlarıyla bu savaşımında etkin bir rol oynadı. Egemen çevreler, şimdi, işçi sınıfının, halkın çetin savaşlarla elde ettiği bu demokratik kazanımları hiçe indiriyor.

İşçi sınıfının, geniş yığınların toplantı, gösteri ve miting gibi en doğal hakları budanıyor. Bu faşist yasa ile iki yurttakin biraraya gelmesi, memleket ve dünya olaylarını tartışması, düşüncelerini açıklaması, toplantı ve gösteri yürüyüşleri düzenlemesi yasaklanıyor. Amaçları: gelişen işçi hareketini polisin kontrolüne teslim etmek, işçi sınıfının bilinçlenmesini, örgütlenmesini engellemek, halkı karanlıklarda tutmak, terör düzenini kolayca sürdürmektir.

Toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasası ve bütün anti-demokratik yasalar kaldırılmalıdır. Bunun için işçi sınıfının, yurtsever ve bütün ilerici güçlerin eylem birliği kurmaları şarttır. Demokratik hakları savunmak, genişletmek elde edilen özgürlükleri tam kullanmak, emperyalizmin ve işbirlikçilerin egemenliğini yıkmak için verilen savaşın ayrılmaz bir parçasıdır. Komünistler bu savaşı örgütlemekle yükümlüdür. Demokratik haklar için savaş zorunludur.

Lenin köşesi

«Grevler, işçiler arasında birliği pekiştiriyor, işçiye, kapitalistlere karşı başarılı bir savaşın ancak birlikte yürütülebileceği gerçeğini somut biçimde gösteriyor. İşçiler, bütün burjuva sınıfına ve hükümetlerine işçi sınıfının bir bütün olarak karşı çıkması zorunluluğunu ancak ve ancak grev savaşları sırasında kavrayabilirler. Bunun için grevler «savaş okulu»dur. Bu «okul»da işçiler düşmanlarına ... karşı, bütün halkın ve tüm emekçilerin kurtuluşu için savaşmayı öğreniyor, bu «okuldan» proletarya ordusunun birer eri olarak, savaşçısı olarak çıkıyorlar.» (Lenin, Tüm yapıtları, c. 4, s. 296).

Mamlekette gittikçe keskinleşen sınıf savaşları, hele son ayların zincirleme grev hareketleri, Lenin'in bu sözlerini bir kez daha doğrulamaktadır. Büyük burjuvazinin, militarist-şovenist kligin baskılarına, sıkıyönetim terörüne, gerici işbirlikçi partilerin anti-komünizm yaygarasına, faşist komandoların saldırısına, Türk İş'in boşını tutan Tunç-Şide grubunun hıyanetine, çeşitli soydan ve boydan bozguncuların provokasyonlarına bakmıyarak işçi sınıfı sert savaşlar içinde yoğunlaştı ve birliği kuvvetlendiriyor.

İstanbul Gızlaved Lastik-Plastik'te, Ülker Bisküvi Fabrikasında, tekstil fabrikalarında, demir-döküm işletmelerindeki grevler tam bir «savaş okulu» niteliğini aldı. Grevci işçiler, zırhlı arabalara, polisere, silahlı-sopalı komandalara karşı savaşırken, birlik ve dayanışmanın en somut örneklerini verdiler. Bu grevlerin başka bir özelliği de, diğer fabrikalardaki işçilerin, yurtsever aydınların, gençlerin ve değişik demokratik kuruluşların bu grevleri geniş ölçüde desteklemesidir.

İşçi sınıfının birliğinin güçlendirilmesi savaşında Türkiye Komünist Partisi, Lenin'in bu öğütlerini kendisine kılavuz edinmiştir.

Barış politikası

SBKP Genel Sekreteri Brejnev, önce ABD Cumhurbaşkanı Ford'la, sonra da Fransa Cumhurbaşkanı Desten'le görüştü. Her iki görüşmede de Sovyetlerin barış politikası üstün geldi. Ford Sovyetlerin Vladivostok kentine gitti. Dünya barışının temellerinden biri olan silâhsızlanma yönünde, önemli anlaşmaya varıldı. Anlaşma nükleer saldırı silâhlarının sınırlandırılmasını öngörüyor.

Paris'e yakın Rambuyé şatosunda ise geleneksel Sovyet-Sovyet dostluğu ve işbirliğinin genişletilmesi yönünde anlaşmalar imzalandı. Bunlar arasında, 1975-1979 yıllarını kapsayan ve iki ülke arasındaki ticaret ağılının iki misli artırılmasını öngören 5 yıllık ekonomik işbirliği anlaşması, başta geliyor. Ayrıca, bir alüminyum kombinasyonu amonyak fabrikasının ortaklaşa kurulması, Sovyetlerin Fransa'ya yer gazı vermesi ve iki ülke arasındaki kredi uygulamalarının önemli ölçüde artırılması konularında görüş birliğine varıldı. Bunun dışında, Fransız-Sovyet politik danışma görüşmelerinin sürdürülmesine karar verildi.

Sovyet-Fransız Ortak Bildirisi, Avrupa'da gerginliğin azaltılmasını, dolayısıyla dünya barışını yakından ilgilendiren başlıca ortak görüşleri kapsıyor. Sovyetler Birliği ve Fransa'ya göre, Kıbrıs'ta barış, ancak adaletin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğüne saygı temelinde dayanan görüşmeler yoluyla ve B. M. Güvenlik Konseyi kararlarının uygulanmasıyla sağlanabilir. Adadaki tüm

yabancı birliklerin hemen çekilmesi zorunludur. İsrail ordusu daldığı, üstüne oturduğu Arap topraklarını hemen boşaltmalıdır. Filistin halkına tüm yasal hakları, bölgedeki devletlerin tanıyacağı sınırlar içinde yaşama hakkı sağlanmalıdır. Bunları, taraflar, Yakın-Doğu'da barışın sağlanması için atılması gereken ilk adım olarak tanımladılar. Sovyetler Birliği ve Fransa, Çin-Hindistan'da barışın süregelenleşmesi için, Paris Anlaşması'nı bütün tarafların uygulamasını, Kamboç halkının, dışardan hiçbir baskı yapılmaksızın yazgısını belirleme hakkına kavuşturulmasını istediler.

Yayınlanan Sovyet-Fransız Ortak Bildirisinde, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının bir an önce alımlı bir sonuca bağlanması isteğinin yanısıra, Dünya Silâhsızlanma Konferansının toplanması önerisine de geniş bir yer ayrıldı.

Brejnev yoldaş, Fransa gezisi sırasında, Fransız Komünist Partisi Genel Sekreteri Marş ile de görüştü. Marş, Sovyetlerin barışçı atılımlarını FKP'nin büyük bir içtenlikle desteklediğini belirtti. Marş, ayrıca, FKP ile SBKP arasındaki kardeşçe ilişkilerin kuvvetlendirilmesi, Avrupa'da gerginliğin azaltılması için yürütülen savaşa yardım edecektir, dedi. Bu sürecin hızlanması için çaba harcamacaklarını, bildirdi. Brejnev de, Sovyetlerin Lenin'in barış politikasını ardıcıl sürdürdüğünü söyledi.

TKP, Sovyetler Birliği'nin barış içinde

Kapitalist ülkelerde (işçi direnişleri)

● İtalya'da üç büyük sendika federasyonunun ortak girişimiyle 4 Aralıkta bütün ülke ölçüsünde genel greve gidildi. 13 milyon emekçinin katıldığı genel grev üniversite gençliğince de desteklendi. İtalyan emekçileri bu yığınsal eylemle, ülkede hızla artan işsizlik, pahalılık ve ekonomik bunalımı kesinlikle protesto ettiler, ücretlerin arttırılmasını, sendikalar özgürlüklerinin genişletilmesini, emekçi yığınları yararına köklü dönüşümler yapacak bir hükümetin işbaşına getirilmesini istediler. İtalya'da açık işsizlerin sayısı 1 milyon 200 bini buldu.

● Fransa'nın en büyük iki sendika konfederasyonu CGT ve CFTD 13 Aralık gününü ulusal protesto günü ilân ettiler. Yüzbinlerce emekçinin katıldığı gösteriler ve yürüyüşler: «İş garantisi isteriz!», «Çalışmak hakkımızdır!» belgileri, sloganları altında geçti. Fransa'da açık işsizlerin sayısı 700 bini geçti.

● İspanya'nın büyük işçi merkezleri San Sebastián, Bilbao, Barselona ve Vigo'da yığınsal işçi gösterileri yapıldı. Bir hafta süren bu gösterilere 150 binin üstünde emekçi katıldı. İspanyol emekçileri demokratik hakların genişletilmesini, politik tutukluların serbest bırakılmasını, grev yasasının kaldırılmasını, ücretlerin fiyat artışlarına göre ayarlanmasını istediler.

● Amerika Birleşik Devletlerinde bir yıl içinde fiyatlar ortalama yüzde 11 oranında artmıştır. Tüketim maddelerindeki, fiyat artışları yüzde 20'yi geçmektedir. Resmen açıklandığına göre işsiz sayısı 6,5 milyona ulaşmıştır.

Türk komünistleri, halkımızın özgürlüğü, ulusal bağımsızlığı ve sosyalist geleceğini savunuyor, bu kutul savaş uğrunda savaşıyorlar. Halkımızın ulusal bağımsızlığını, egemenlik haklarını geri almak savaş, işbirlikçi partilere, hükümetlere, zorbalıklara, bozgunculara karşı savaş birbirinden ayrılmaz.

yan yana yaşama ilkelerini gerçekleştirmek çabalarını olduğu gibi, sosyalist ülkelerin barış politikasını, dünyada gerginliğin azaltılması yönündeki tüm girişimleri her zaman desteklemiş ve destekleyecektir. Çünkü dünya halkları, bu arada Türk halkı, harp ve silâhlı savaş değil, barış ve dostluk istemektedir. TKP'nin Eylem Programında bu barışçı tutum, kesinlikle belirtilmiştir.

İrmağ Hükümeti 125 milyar liralık bir bütçe ve 20 milyar liralık bir bütçe açığı dayattı halka. 1975 yılı bütçesi geçen yılın bütçesinden 45 milyar daha fazla. Neden bu artış? Halk yığınlarının, emekçi halkın sorunlarını çözümlmek enflasyona, pahallılığa, işsizliğe son vermek, memleketi kalkındırmak için mi? Elbette hayır. Bu bütçe büyük burjuvazinin, emperyalizmle bütünleşen egemen çevrelerin, militarist kliğin, NATO'cuların, vurguncuların bütçesidir.

1975 yılı bütçesinde harp masrafları % 54 oranında artırılıyor. Bütçenin aslan payı yine NATO harcamalarına, silâhlanmaya, orduya, polise ve jandarmaya ayrılıyor. Bu da işçi sınıfına, ilerici güçlere karşı uygulanan baskı ve terörün sürüp gitmesi, soğuk harp politikasının körüklenmesidir. İşbirlikçi burjuvazi, işçi sınıfının, devrimci gençliğin demokrasi ve ulusal bağımsızlık savaşını boğmak için halkımızın parasıyla faşist komandolar eğitiyor. Panzerler satın alıyor. Saldırgan NATO ve SENTO'ya milyarlar harcıyor. Halkımızın lokmasından kesilen bu paraları SENTO manevralarında Hint denizine döküyor. Bu yıkıcı harcamaları sonucu halkın sırtına yükletilen milyarlarca borcun faizlerine gidiyor.

Harp masraflarının artırılması ardı arası kesilmeyen SENTO ve NATO manevraları içindir. Kıbrıs'ta 50 binden fazla askerin savaşa hazır durumda tutulması içindir. İşbirlikçi burjuvazi, militarist klik, devlet bütçesi musluklarını, Amerikan, Batı Alman silah fabrikatörlerinin, yerli ortaklarının kasalarına milyonlar aktarmak için alabileceğine açıyor. Halkımızın parasıyla satın alınan silahları işçi sınıfına, devrimci güçlere karşı kullanıyor.

Hiç kuşkusuz, böylesi bir nitelik taşıyan bu bütçeden doğan açığın kapatılması için de halkımızın sırtına yeni zamlar, vergiler yükletilecektir. Zamlar, yeni vergiler canavar gibi geliyor.

Bütçenin her şeyden önce NATO'cuların, vurguncuların elinden kurtarılması gerektiğini belirten TKP'nin bu konudaki politikası somuttur, halkımıza açıktır. TKP, ulusal gelirin geniş emekçi yığınların, halkın yararına adaletli ölçüde dağılması için savaşıyor. Çok kazandıktan, kat kat çok vergi alınmalı, NATO ve SENTO'dan hemen çıkılmalı. Bütçeden aslan payı ulusal ağır sanayinin kurulmasına, bağımsızlık işlerine, okulların, sağlık evlerinin açılmasına ayrılmalı, Halkımız silâh değil, ekmek istiyor. Özgürce yaşamak istiyor. Bu uğurda savaşmak tüm ilerici güçlerin ulusal ödevidir.

Güç birliği

TKP Merkez Komitesi: «Son gelişmeler ve TKP'nin tutumu» üstüne bir açıklama yaptı. Bu tezlerde şöyle deniyor: «Emekle sermaye arasındaki, işçi sınıfıyla, geniş halk yığınlarıyla, işbirlikçi burjuvazi ve onların emperyalist ağırları arasındaki uzlaşmaz çelişkiler biteviye yoğunlaşıyor. Burjuvazi bu çelişkilerin, bunalımların içinden çıkmak amacıyla en başta işçi sınıfının direnişlerini kırmaya çalışıyor. Bu yolda orduyu, devletin bütün baskı araçlarını ilerici güçlere, örgütlere karşı kullanıyor.»

İşbirlikçi burjuvazi, neden işçi sınıfına, komünistlere, ilerici güçlere, devrimci gençliğe böylesine saldırıyor? Çünkü bu kanlı baskı yöntemini kuranlar işçi sınıfının, ilerici güçlerin bilinçlenmesinden, birliğinden, örgütlenmesinden korkuyorlar. Onlar, polisi, ordu birliklerini halkın üzerine sürmekle demokratik anti-emperyalist akımları ezmek, yerli-yabancı parabolalarının, toprak-çiftlik beylerinin talanını rahatça sürdürmek istiyorlar. Bunun için de sürekli sıkıyönetimlere gidiyorlar, 141, 142 ve 146 gibi faşist modellere başvuruyorlar. Geçenlerde

İstanbul'da geniş çapta arama-tarama yapıldı, evler arandı, 400'den fazla yurttaş tutuklandı.

Açık bir faşist diktatora için yitirilen bu egemen çevrelerin baskı ve terörü işçi sınıfının, yurtsever gençliğin direnişlerini kıramadı. Tam tersine işçi sınıfının savaşı üstelliyor, daha yığınsal ve örgütlü bir biçim alıyor. Bu direniş politik bir nitelik kazanıyor. İşçi sınıfı yalnız ekmek istemiyor. Sıkıyönetilme, baskı ve teröre son verilmesi, anti-demokratik yasaların kaldırılması, halktan yana bir hükümet için savaşıyor. İşçiler arasında, grevlerde, sendikalarda dayanışma eylemleri geliyor. İşçiler, komünistlerle, devrimci okımları sürdürenlerle birleşiyor, safalarını daha da sıklaştırıyor. TKP, bu savaşın içindedir. İşçi sınıfının politik ve sendikal savaşının, ilerici gençliğin anti-empereyalist savaşınının böylesine yoğunlaştığı bir dönemde ilerici güçlerin, örgütlerin elele vermeleri yalnızca komünistlere büyük ödevler de yüklemektedir. TKP örgütlerinin ödevi bu güç birliği için savaşımdır. Birlik güç kaynağıdır.

■ Bu yılın 11 ayında Sovyetler Birliği'nde endüstri üretimi % 8 oranında artmıştır.

Enerji dalında başta, %18 artışla, gaz üretimi geliyor. Bunu, %9'la petrokimya endüstrisi izliyor. Makine yapımında başta, %17 artışla, üretim araçları üreten makine ve otomatizasyon endüstrisi geliyor. Traktör ve tarım araçları yapımında artış %14. Besin maddeleri üretimi %10, süt ve sütlu mamuller %9 artmıştır.

Yalnız Ocak-Kasım ayları döneminde 418 milyon ton petrol, 236,5 milyar metre küp doğal gaz, 626 milyon ton taş kömürü üretilmiştir. Gene bu dönemde 124,6 milyon ton çelik çıkarılmış, 485 bin traktör, 280 bin römork yapılmıştır.

■ Polonya Halk Cumhuriyeti'nin Katowice kentinde sosyalist ülkelerin işbirliğiyle dev bir metalurji kombinası kuruluyor. Bu kombinanın yapımında Sovyetler Birliği donatımını, Alman Demokratik Cumhuriyeti öğir vıncıleri, Çekoslovakya çelik kesme makinelerini, Macaristan ve Romanya ise, elektrik ve haberleşme donatımlarını üzerine almıştır.

■ **Bulgaristan Halk Cumhuriyetinde** 1975 yılı sonuna kadar, metalurji, kimya, enerji ve makine yapımı endüstrisi kol- larında olmak üzere 250 işletmede oto- matizasyon tamamlanmış olacaktır. Bu 250 işletme tek merkezden otomatik- man yönetilecektir.

■ 1975 yılı ilkbaharında 30. kuruluş yılını kutlayacak olan sosyalist Macaristan'da 4. Beşyıllık Plân döneminde ulusal gelir yılda %4 oranında artmıştır. Yurttaşların reel gelirleri ise, %9 25-26 oranında yükselmiştir.

Başta kimya, enerji, makine kuruculuğu olmak üzere endüstri üretimi yılda % 6-7, sosyalist köy ekonomisinde ise artış, ortalama % 5 oranındadır.

■ 7 Ekimde kuruluşunun 25. yıldönümünü kutlayan Alman Demokratik Cumhuriyetinde ulusal gelir, bu yıl 133 milyar 900 milyon marka yükseldi. Bu rakam, ADC'nin kurulduğu yıla oranla 6 kat fazladır. Bugün ADC'nde bir haftada, 1949 yılının tüm üretimi elde ediliyor.

1974 yılı Ekim ayı sonunda yıllık plân % 108,6, süt üretimi % 108,9, yumurta üretimi % 113,9 oranında yerine getirildi. Geçen yılın aynı dönemine oranla 136 bin ton fazla et, 178 bin ton süt ve 340 milyon adet fazla yumurta satıldı.

Bugün ADC'nde tarımda 150 bin traktör, 12 bin biçir-döver çalışıyor. Son Beşyılık Plân döneminde ülkede 500 bin yeni apartıman dairesi kurulmuş olacaktır.

PARTİ YAŞAMI

Budapeşte'de, Avrupa Komünist ve işçi partilerinin Berlin Konferansı için ikinci hazırlık toplantısında TKP delegasyonu adına yapılan konuşma

Sevgili yoldaşlar,

Avrupa'da soğuk harbin gerilemesi, barış ve güvenliğin güçlenmesi süreci aralıksız devam ediyor. Barış ve güvenliğin güçlenmesi aynı zamanda Avrupa'da emekçi yığınların daha geniş ölçüde demokratik haklarına kavuşması için elverişli şartlar yaratıyor. Barışçı, demokratik akımlar kuvvetlendikçe, faşizan, militarist güçlerin etkinliği de geriliyor.

Avrupa'da bu sürecin gelişmesinde Sovyetler Birliğinin, öteki sosyalist ülkelerin barıştan, güvenliğin güçlenmesinden yana çabaları büyük ölçüde yardımcı oluyor. SBKP genel sekreteri Brejnev yoldaşın Birleşik Amerika Cumhurbaşkanı Ford'la, Fransa Cumhurbaşkanı Giscard D'Esteng'le yaptığı görüşmeler, bağladığı anlaşmalar, silâhlanma yarışını frenlemek, soğuk harbi daha da deriletme bakımlarından elde edilen çok olumlu sonuçlar veriyor, barış ve güvenlik sürecinin gelişmesine yardımcı ediyor.

Bir yandan da kapitalizmin bunalımlarının derinleşmesi süreci sürüp gidiyor. Kapitalizmin bunalımlarının derinleşme hızının artması, kapitalist alemin 1929-1933 yılları arasında görülen bir çöküntüye doğru yönelmesi, Avrupa Komünist Partileri için çok dikkatli olmaları gerektiren bir durum da yaratıyor. Geçmişin acı tecrübeleri ile biliyoruz ki, kapitalizmin bunalımları yıkıma yaklaştıkça, faşist yöntemlerle tekellerin açık diktatürasını kurmak eğilimleri de baş gösterir.

Büyük sermaye ve emperyalist çevreler tarafından yönetilen küçük faşist gurupların saldırılarının başgösterdiği ülkelerden biri de Türkiye'dir. Kamplarda saldırı eğitimleri gören bu faşist guruplar fabrikalarda işçi militanlara, sendikacılara, üniversite ve fakültelerde devrimci gençlere saldırıyorlar. Öte yandan bu faşist gurupların saldırılarına karşı işçi sınıfı devrimci gençlik hareketini savunuyor. 14 sendika federasyonu 7 Aralık tarihinde yayınladıkları bir ortak bildiri ile bu tutumlarını açıkladılar. TKP Programı ile, Tezleri ile devrimci gençlik hareketini Maoçuların, anarşistlerin bozgunculuğundan arındırmak için çaba harcıyor. Bu çabanın konkre sonuçları, devrimci gençliğin «silâhlı saldırılara kıskırtmak» için yapılan provokasyonlara düşmemesi ile belirliyor.

Faşist gurupları geliştiren işbirlikçi çevreler bir yandan da parlamento seçimlerinin yenilenmesine yanaşmıyorlar. Anti-komünizmi halâ kullanmakta direnen bu en gerici çevreler, parlamento seçimlerinin yenilenmesiyle daha da büyük bir yenilgiye uğrayacaklarını görüyorlar.

Türkiye'de anti-komünizm bayraklarının, işbirlikçi çevrelerin bu gerilemesini sağlayan etkenlerden biri de Avrupa'da barış ve güvenliğin güçlenmesidir.

Avrupa'da barış ve güvenliğin güçlenmesinde komünist ve işçi partilerinin rolü büyüktür. Komünist ve işçi partilerinin eylem birliği ile hareket etmeleri, dayanışmaları, proletarya enternasyonalizmi, Marksist-Leninist partilerinin yenilmez büyük gücüdür. Dayanışma toplantıları bu birliği güçlendiriyor. Düşman bu dayanışmayı, proletarya enternasyonalizmini yenmek için başuna çaba harcamıyor.

Bu bakımdan Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin ADC'nin başkenti Berlin'de yapacakları konferans büyük bir önem taşımaktadır. Bu konferansın gecikmeden gelecek yılın ilk altı ayında yapılması doğru olur.

Konferans belgelerinin hazırlanması için bir redaksiyon komisyonun ve bir çalışma gurubunun kurulması gereklidir. Redaksiyon komisyonuna isteyen kardeş partiler katılmalıdır.

Konferans belgelerinin hazırlanması için bir redaksiyon komisyonunun ve bir çalışma ülkelerin, barışın korunmasında, insanlığa ilerleme ve emperyalizmi yenme olanaklarını sağlamada tarihsel rolleri belirtilmeli. Kapitalizmin bunalımlarının hızlandığı bugünkü aşamanın nitelikleri çizilmeli. Komünistlere, bugünkü aşamada bütün barışçı, demokratik, anti-emperyalist güçleri bir araya getirmenin yolları gösterilmelidir.

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri hazırlık toplantısının Budapeşte'de yapılmasını sağladıklarından ve gösterdikleri konukseverlikten ötürü Macar Sosyalist İşçi Partisi Merkez Komitesine candan teşekkürlerimizi sunarız.

İşçiler, «Referandum yasası kampanyası» gündemini; lokavtin yasaklanması, genel grev hakkının verilmesi, 141, 142. ve 146. gibi faşist maddelerin Türk Ceza Kanunu'ndan sökülüp atılması, Türkiye Komünist Partisine konan yasağın kaldırılması eylemleriyle zenginleştirmelidirler!

Temel örgütlerin görevi

Memlekette sosyal çelişkiler derinleşiyor. İşçi sınıfı her gün direniyor. Grevler yığınsal ve sürekli oluyor. İşçiler yalnız iş, yalnız ekmek istemiyor. Demokratik hakların genişletilmesi, sıkıyönetim terörüne son verilmesi, anti-demokratik yasaların kaldırılması için savaşıyor. Bu uğurda polisin saldırılarına, zırhlı araçlara göğüs geriyor, ölüm orucuna yatıyor, sarı sendika ağalarıyla boğuşuyor, Köy emekçileri ağanın sömürsüne, zulmüne karşı ayaklanıyor, ağanın el koyduğu topraklarını geri alma savaşı sürdürüyor.

Yüksek öğrenim gençliğinin özerk üniversite için başlattığı boykot hareketi genişliyor. Yurtsever gençliğin emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı çıkışları işçi sınıfından destek buluyor. İşçi-gençlik birliği somut eylemlerde oluşuyor.

Sınıf savaşlarının böyle bir aşamaya girmesi Komünist Partisi örgütlerinin önüne yeni görevler koyuyor. Parti örgütlerinin, üyelerin ana görevi: fabrikalara gitmek, yığınların arasına girmek, orada örgütlenmektir. Fabrikadaki işçinin, tarladaki emekçinin, üniversitedeki öğrencinin, çilekeş öğretmenin dert ve dileklerinin, günlük sorunlarının çözümüne yardımcı olmaktır. Lenin: «Halk neredyse komünistler orada olmalıdır», diyor.

Temel örgütlerin, hücrelerin ana görevlerinden bir başkası da: partinin politikasını yığınlara indirmek, yaymak, bu politikayı uygulamaktır. Yığınsal örgütlere dalmak, sendikalara üye olmak, orada örgütlenmek, çalışmaktır. Sözle, yazı ile her türlü olanaklardan yararlanarak propaganda ve ajitasyon yapmaktır. Yığınları uyarmak, onlara savaş yolunu göstermektir. Grev savaşlarının içinde yer almak, bu savaşlarla somut bağlar kurmak zorunludur. Bu savaşları işçi sınıfının, halkımızın ulusal bağımsızlık ve kurtuluş savaşlarıyla bağlamak! Her fabrika TKP'nin bir kalesi olmalıdır! belgisini ancak böyle bir savaş süreci içinde yerine getirir. Partimiz ancak böyle bir çalışma ve savaş süreci içinde yığın partisi olabilir.

PARTİ YAŞAMI

Likidatörlerin yeni taktiği

İşçi hareketindeki son gelişmelerin niteliği birlikçi olmasıdır. Birleştiricidir. Anti-komünizm işçi hareketi içinde eski ayıncı niteliğini yitirmeye yüz tutmuştur. İşçi sınıfı insanca bir yaşam ve demokratik hakları için mücadeleye ediyor. Bu savaşta ayırımı yapmıyor.

Oysa sosyalist akımda parti enflasyonu yaratmak isteniyor. Burjuvazinin taktiklerinden biri de işçi sınıfını parçalayarak, sömürü düzenini yürütmektir. TSİP, piyasaya böyle sürüldü. İşçi hareketini hem parçalamak, hem de Kuvilimcilik gibi anti-Marksist bir sapıklığı işçi hare-

ketine aşılayabilmek için. Ne var ki, TSİP beklenen sonucu vermedi. İşçi hareketini, sosyalist akımı parçalayamadı. Ölü doğdu. Kuvilimci demaske olmuş bir kişiydi. Ayrıca «teori»leri, aklı başında olan bir kimseyi yalnız güdürebilirdi.

Yeni sosyalist partiler kurmak birçok çevrelerde kârlı bir yatırım sayılmaya başlandı. Aybar gibi sağ oportünist görüşleri ile işçi hareketine büyük zararlar vermiş bir kişi yine politik alana sürülüyor. Aybar, işçi hareketindeki birikimden faydalanmak, tekrar parlamentoya kapağı atmak, tatlısu «sosyalizminin» parasını toplamak hevesinde. Son seçimlerde İstanbul proletaryasından yediği şamarı unutmadığından, Doğuya, Kürt yurttaşlara yöneldi. Kasketle köye gitmeyi sosyalizm sayan bu bayın, şalvar veya poturla Kürt yurttaşlarımızı kandırmaya çalıştığını şimdiden söyleyebiliriz.

«Sosyalist» parti kurmak isteyen daha başkaları da vardır. Bunların tutumu, işçi sınıfının bugünkü aşamada yürüttüğü savaşın özüne aykırıdır. İşçi sınıfı sarı sendikacılara, yerli yabancı tekelere, faşist komandalara, İrmak Hükümetine, polisine, savcısına, yargıçına karşı, zaman zaman kanlı, savaşında birliğini arıyor ve buluyor da. İşçi hareketini parçalamak her şeyden önce işçi sınıfına karşı, devrimci gençliğe karşı çıkmak, burjuvaziye yardımcı olmaktır.

Bir de «birlik» adına Türkiye'de bilimsel sosyalizme, Marksizme-Leninizme dayanan TKP'ni likide etmek davranışları yeniden canlandırıldı. Bunu canlandıranın MIT olduğunda kuşku yoktur. Bazı kişiler «sosyalist hareketin birliğini sağlamak» parolasıyla kapı kapı dolaşıyor. Elllerinde Maocusunu, Troçkistini, anarşistini «sosyalist» sayan ve hepsini bir araya getirerek işçi hareketini bir çıkmaza sürüklemeyi, onu burjuvazinin kuşruğuna takmayı, TKP'ni likide etmeyi amaçlayan bir de yazılı provokasyon belgesi var.

Sosyalist harekette birlik, işçi sınıfının güncel ve politik savaşının harında perçinleşecektir. Komünisti, sosyalisti, gerçek sendikacıları orada karşılaşıp, orada omuz omuza verecek ve orada eylem birliği kuracaklardır. Emperyalizme, yerli yabancı tekelere, toprak beylerine, faşist komandalara, sarı sendikacılara karşı bir eylem birliği! Marksizm-Leninizm-den esintilen bir eylem birliği! Sosyalizme açılan ileri bir demokrasi, barış, kalkınma, ekmek, iş ve özgürlük için bir eylem birliği!

Son aylarda, Türkiye'de, işçi hareketinde nicelikten, niteliğe doğru yeni bir sıçrama görüldü. Bu sıçrama, kuşkusuz, işçi hareketinde uzun yıllar boyunca sağlanan bir birikimin sonucuydu.

İşçi sınıfı artık güncel savaşlarla yetinmiyor. Yığinsal bir biçimde sendikal haklarını savunuyor. İstanbul, Adana, Mersin, İzmir, Ankara, İzmit gibi işçi sınıfının yoğun olduğu yerlerde görülen gerçek budur. İşçi sınıfı sendikasını seçmek, örgütlenmek, sermayeye, patronlara, tekelere ve bunların egemenliğine karşı savaşını gerçek sendikasının çatısı altında yürütmek istiyor. Sınıf savaşının bir dayanağı, işçi sınıfının politik öncü örgütü TKP'dir. Öteki dayanağı da yığinsal örgütü, sendikasıdır. Bundan ötürü sınıf savaşının sağlam bir biçimde yürütülmesinde işçi sınıfının gerçek sendikasının örgütlenmesinin önemi büyüktür.

Yine bundan ötürüdür ki, burjuvazi bir yandan TKP'ni yasaklamaya önem verirken, bir yandan da sarı sendikacılar yoluyla, ajanları eliyle sendika hareketini yozlaştırmayı temel politika yapmıştır.

TKP; burjuvazinin, yabancı sermayenin ajanı durumunda olan «sendika»cıları demaske etmek, onları işçi sınıfının içinden atmak için uzun bir savaş yürütüyor. Bu savaş artık somut sonuçlar vermeye başlamıştır. İşçi sınıfı sendikal haklarına yığinsal bir ölçüde sahip çıkıyor. Bu savaş çok zor şartlarda yürütüyor. Karşısında Tunç-Şide grubunun komandalarını, gangsterlerini, patronları, yerli yabancı sermayecileri ve onlarla bağlaşıp Erimlerin, Melenlerin, Talûların uzantısı olan İrmak hükümetini buluyor.

İşçi sınıfının sendikal hakları için yürüttüğü bu daha yüksek düzeydeki savaşın niteliklerinden biri de, onun birliğe yönelik olmasıdır. Türk-İş'e, DISK'e, bağımsız sendikalara bağlı bütün işçiler, komünistler, sosyalistler, partisizler bu savaşı elele yürütüyorlar.

14 sendika, faşist saldırılara karşı, devrimci öğrenci hareketini savundular. Bir bildiri ile bunu açıkladılar. Bu davranış işçi sınıfının politik savaşta daha bilinçli, daha yüksek bir aşamaya ulaştığının yeni bir belirtisidir. TKP daha 12 Mart'tan önce, devrimci öğrenci hareketine musallat olan Maocuların, MDD'cilerin, Troçkistlerin maskelerini düşürmüştür. Bunlar, burjuvazinin işçi sınıfına, bütün devrimcilere karşı açtığı terörün körükleyicileridir. TKP, ilerici öğrenci hareketini işçi sınıfının savaşlarıyla bağlamak politikası, taktiği gütmüştür. Çok acı tarihsel olaylar TKP'nin görüşünü haklı çıkardı. TKP üyelerinin yerli işçi sınıfının, sendikaların içindedir. Parti ancak bu savaşa öncülük yapmakla yığınların arasında yerini bulacaktır.

İlerici öğrenci hareketi için de aynı şeyi söylemek gerekir. TKP üyesi gençlerin yerli devrimci gençliğin savaşları içinde olmalıdır.

Bir betik

Sorgumun soruşturmanın gecesı gündüzü yoktu,
bir yıl bir karabasandı, bir yıl engizisyon,
Gerekçesini ne yargıç biliyordu, ne de savcı,
Genelkurmaycıları önyargısı veren
ve Güvenlik Mahkemesiydi
güvensizlerin güvendikleri güvence ...
Ne dayanak, ne elektrik, ne de erkeklik enenişi ...
bir zırnık bile koparamadılar büyük inancımın.
«Komünist» dediler, «Onyı» dediler ...
İçimdeki TKP'yi dizüstü gettirmediler.